

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De exponenda sacra Eucharistia in oratione quadraginta horarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

qui illos, qui ad constitutam eam diem, vel ad sex dies post octavam pasche ad summum non prestiterint, ad Reuerendissimum Archiepiscopum deferemus; ut mox ingressu ecclesie, ecclesiasticaeque sepultura interdicti, intra Missarum solennia denuncientur, valuisque ecclesie parochialis nomina eorum affigantur. Atque hanc quidem vnicam monitionem pro tribus satis esse, vobis edicimus.

Quam quidem monitionem etiam vulgari sermone explicabit.

Habebit igitur Parochus librum communionis paschalis, in quo preter parochiales, aduenarum etiam communicantium nomina separatim notabit.

De exponenda sacra Eucharistia in oratione quadraginta horarum.

Coram sanctissima Eucharistia oratio quadraginta horarum in ecclesijs fiat, vbi Archiepiscopus statuerit; & quando id concesserit.

Ne quavis causa tamen Eucharistia palam, & aperte exponatur, sed publica tantum, eaque graui: alijs vero de causis orationem licebit instituire, sed non sacramento aperte exposito.

Exponatur ordinariè in altari maiori: sed in alio quoque, si ita Archiepiscopus censuerit.

Quod ut cum dignitate, decorè, religio sequè agatur, altaris, vel capelle, vbi palam exponetur, collocabitur, ornatus decens sit, ac religiosus.

Cerei preterea in altari accensi, ad summum decem, minimum vero sex, decem crassitudine, ac longitudine colluceant: lampades item ne plures quam duodecim, aut tredecim; nec vero pauciores quam tres: idque nisi Archiepiscopus ob causam permittat, ut maior luminum numerus aliquando adhibeatur.

Orationis initio, cum sanctissimum sacramentum palam proponendum est, primùm datis solenniter de more pridie illius diei vesperi, & iterum eo die paulò ante campanarum signis; presens adsit, cum sacerdos pluuiali rubro indutus, qui illud religiosè proponat; tum

illius ecclesie vbi oratio futura est, ante totius parochie, si ecclesia parochialis est, clerus superpelliceo vestitus, qui in hac functione illum adiuuet.

Si vero qui conuenerint clerici, vel parochie, vel ecclesie, pauciores sint quam sex; alij aliunde euocentur, ut ne eo numero pauciores adsint, hijs; cum luminibus accensis: tum homines itidem parochie, in cuius ecclesia sinibusve oratio exponitur, presertim sanctissimi sacramenti sodalitati adscripti.

Processio cum sanctissimo sacramento exponendo per ecclesiam agatur litanis, stansque antiphonis, precibus, & orationibus; tum cereis accensis, & umbella, idemque in eo reponendo seruetur.

Dum illud in altari propositum est, interdiu clerici duo superpelliceo induti, capite aperto ad altare semper assistant; quorum alter Diaconus saltem sit: noctu vero saltem vnus, isque in sacro ordine constitutus.

Ad altaris vero, cappellave, vbi proposito sanctissimo sacramento oratio fit, cancellos, affixe sint tabule precum, & orationum, que pro temporum calamitatibus; ratione; orantium vsue sancte matris Ecclesie instituto accommodata, eaque literis grandiusculis exscripta, loco perspicuo sint.

Ad excitandam preterea populi in stata hac oratione versantis pietatem, hoc curetur, ut aliquando quo presertim tempore, quave hora frequens est fidelium ad eam concursus, sermo, isque breuis, ad pie meditationis studium inflammandum appositè habeatur.

Hoc orationis tempore, in ecclesia vbi illa celebratur, scemina à maribus separata, tabulato ad instructionum præscriptum interiecto, aut saltem alio intersepto adhibito orent.

Ne sumptus huius orationis causa ad eleemosinam excipiendam vas aliquod exponatur; aut alia ratione queratur; nisi quantum Archiepiscopi facultas dabit.

Ne noctu sceminis stata hora ad orandum aditus in ecclesiam detur.

Quòd si noctu orantes deerunt, sanctissimum sacramentum in tabernaculo reponatur.

Si for-

Si fortè ex hac, vel alia causa, Archiepiscopi iussu aliquando noctu intermit-
ti contigerit; interdiu compensetur ma-
iori orandi spatio.

Cum oratio noctu celebratur, nè pro-
pterea ecclesiæ otia pateant, sed clau-
sa, puliantibus, & ad orandum conueni-
tibus etiam singulis aperiantur.

In ecclesijs monialium cum oratio
hec celebratur, nemo prorsus noctu in
illam ad orandũ intromittatur. Verũ
ibi sanctissimum sacramentum per no-
ctem in tabernaculo maiori repositum,
moniales solum ab interiori ecclesia a-
dorantes, nocturno eo tempore per ita-
tas horas in oratione perseverent; sum-
mo verò mane iterum è tabernaculo il-
lud depromatur.

De veteri illo, & ordinario instituto
orationis quadraginta horarum per vr-
bis ecclesias ordine, & continenter ha-
bendæ, seruentur in concilijs, aliove mo-
do præscriptæ regulæ.

D E S A C R A M E N T O
Pœnitentiæ.

Rubricæ, seu instructiões.

Quid Parochus generatim doceat, hor-
teturq; populum sibi commissum.

Parochus fideles sibi commissos,
quantum potest, sæpè hortetur, vt
ad pœnitentiæ sacramentum, non solum
cum ex præcepto Ecclesiæ tenentur; sed
quàm frequentissimè accedant. Mo-
neat sæpius, pœnitentiæ quidem radi-
ces esse amaras, sed fructus suavissimos.
doceat, per pœnitentiam nos in Dei
gratiam restitui, quo nihil nobis de-
bet esse optatius. animam quouis scele-
rum pondere oppressam per eam suble-
uari. conscientiæ pacem, & tranquil-
litatem, quæ omnes superat volupta-
tes, tribui. Proinde his, alijsq; fructi-
bus propositis, & ex doctrina præser-
tim catechismi Romani explicatis, stu-
deat, quotiescunque se occasio offerat,
fideles ita permonere, vt ad tantum re-
medium beneficiumq; animæ suæ com-
parandum frequentè sese excitent: id-
que ea præparatione fiat, quæ tantis fru-

ctibus digna sit; ita vt in spiritu humi-
litate, & amaritudine animæ suæ, pec-
cator quisque sua possit peccata deslere,
& coniteri.

Ante Quadragesimam moneat fide-
les parochiæ suæ, qui confessionis fre-
quentem vsũ non habent, quemadmo-
dum decreto Concilij Prouinc. V. iube-
tur; vt se ad confessionem parent: ne-
que eam differant in postremos Qua-
dragesimæ dies.

Moneat, opportunè se se sacra cõfes-
sione munire illos, qui eò proficiscun-
tur, vbi mortis periculum sit; vel vbi
confessarij copiam habituri non sunt.
item si rem arduam, & difficilem sint a-
cturi. quod idem transacta re facere, ad
gratias Deo purius agendas hortetur:
quibus de rebus in Concilio sexto præ-
scriptum est.

Tit. quæ ad
sacra. pen.
pert. p. 222.

Prou. 6. tit.
de sacra. pen.
pag. 304.

Quomodo se comparet: & nè auctori-
tatis suæ fines transeat.

A Nimaduertet Parochus, & Con-
fessarius, nè dum hoc sacramento
vulneribus aliorum medetur, ipse telo
peccati se configat. Quamobrem ca-
ueat, nè mortifero peccato inquina-
tus, ad sacramenti ministracionem ac-
cedat; neque item censura ecclesiasti-
ca, aut alio canonico impedimento ir-
retitus.

Imò verò ita sanctè viuere studeat,
vt pœnitentes non verbis solum, sed
exemplis quoque ad virtutum christia-
narum officia erudire possit: neque eius
dicta à factis villo modo dissentiant.
quò enim magis omni virtute, præ-
cipueq; charitate paterna, zeloq; salu-
tis animarum ipse præcellentior erit,
tantò aptius erit instrumentum bonita-
tis Dei.

Quò magis autem ad omnem vitæ bo-
nitatem se se excitet, cū se penumero se-
cum ipse tacita meditatione cogitabit,
cuius vicem ipse gerat. & quàm sanctæ
sint suscepti ministerij sui partes: tum
verò id omne attentissima contempla-
tione reputabit, cum ad audiendam con-
fessionem vocabitur.

Quo tempore ita se geret, vt neque in
incessu, neque in gestu, mortuè alio
cor-